

Sprawa C-438/09

Bogusław Juliusz Dankowski

przeciwko

Dyrektorowi Izby Skarbowej w Łodzi

(wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym
złożony przez Naczelnny Sąd Administracyjny)

Szósta dyrektywa VAT — Prawo do odliczenia naliczonego podatku VAT —
Wykonane usługi — Podatnik niewpisany do rejestru VAT — Obowiązkowe
wzmianki w treści faktury dla celów podatku VAT — Krajowe przepisy
podatkowe — Wyłączenie prawa do odliczenia na mocy art. 17 ust. 6 szóstej
dyrektywy VAT

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 22 grudnia 2010 r. I - 14012

Streszczenie wyroku

1. *Postanowienia podatkowe — Harmonizacja ustawodawstw — Podatki obrotowe — Wspólny system podatku od wartości dodanej — Odliczenie podatku naliczonego — Odliczenie przez podatnika zapłaconego podatku z tytułu nabycia usług wykonanych przez innego podatnika niezarejestrowanego dla celów tego podatku — Warunek — Wystawienie przez owego wykonawcę faktury zawierającej wszystkie niezbędne dane (dyrektywa Rady 77/388, art. 18 ust. 1 lit. a), art. 22 ust. 3 lit. b))*

2. *Postanowienia podatkowe — Harmonizacja ustawodawstw — Podatki obrotowe — Wspólny system podatku od wartości dodanej — Odliczenie podatku naliczonego — Wyłączenia prawa do odliczenia — Uprawnienie państw członkowskich do utrzymania wyłączeń istniejących w chwili wejścia w życie szóstej dyrektywy — Przepisy krajowe wyłączające prawo do odliczenia podatku zapłaconego innemu podatnikowi niezarejestrowanemu dla celów tego podatku — Niedopuszczalność*
(dyrektywa Rady 77/388, art. 17 ust. 6)

1. Artykuł 18 ust. 1 lit. a) oraz art. 22 ust. 3 lit. b) szóstej dyrektywy 77/388 w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych, w brzmieniu ustalonym na mocy dyrektywy 2006/18, należy interpretować w ten sposób, że podatnikowi przysługuje prawo do odliczenia podatku od wartości dodanej zapłaconego z tytułu nabycia usług wykonanych przez innego podatnika niezarejestrowanego jako podatnik podatku od wartości dodanej, w sytuacji gdy odnośne faktury zawierają wszystkie informacje wymagane przez wskazany art. 22 ust. 3 lit. b), a w szczególności zawierają informacje niezbędne do ustalenia tożsamości osoby, która wystawiła te faktury, oraz rodzaju wykonanych usług.

które mogłyby skutkować uniemożliwieniem mu wykonywania wspomnianego prawa.

Wobec tego ewentualne uchybienie przez usługodawcę obowiązkowi określone-
mu w art. 22 ust. 1 szóstej dyrektywy nie może podważać prawa do odliczenia podatku przysługującego odbiorcy tych usług na mocy art. 17 ust. 2 tej dyrektywy.

(por. pkt 35, 36, 38; pkt 1 sentencji)

W istocie w sytuacji gdy właściwe organy podatkowe posiadają informacje niezbędne do ustalenia, że podatnik – jako odbiorca danej czynności handlowej – zobowiązany jest z tytułu podatku od od wartości dodanej, nie mogą one nakładać dodatkowych wymogów dotyczących przysługującego temu podatnikowi prawa do odliczenia podatku należnego,

2. Artykuł 17 ust. 6 szóstej dyrektywy 77/388 w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych, w brzmieniu ustalonym na mocy dyrektywy 2006/18 należy interpretować w ten sposób, że sprzeciwia się on przepisom krajowym, na mocy których podatnikowi nie przysługuje prawo do odliczenia

podatku od wartości dodanej zapłaconego innemu podatnikowi będącemu usługodawcą niezarejestrowanym dla celów tego podatku.

wszystkich towarów i usług lub niemalże ich całości i podważenia w ten sposób istoty systemu ustanowionego w przepisach tej dyrektywy. Uprawnienie to nie obejmuje zatem ogólnych wyłączeń i nie zwalnia państw członkowskich z obowiązku dostatecznego określenia towarów i usług, dla których jest wyłączone prawo do odliczenia.

W istocie uprawnienie przyznane państwu członkowskim w art. 17 ust. 6 szóstej dyrektywy nie stanowi nieograniczonego upoważnienia do dyskrejonalnego wyłączenia prawa do odliczenia podatku od wartości dodanej w zakresie

(por. pkt 41, 47; pkt 2 sentencji)